

РЕШЕНИЕ

№ 52

гр. Сливен, 26.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Петя Хр. Манова

при участието на секретаря Василка Д. Къчева
като разгледа докладваното от Петя Хр. Манова Гражданско дело №
20232230102635 по описа за 2023 година

Предмет на производството е предявен иск с правно основание чл. 422 ал.1, вр. с чл. 415 ал.1 т.2 от ГПК.

В исковата молба се сочи, че на 11.05.2017 г. ответникът В. Б. Б. е сключил Договор за кредит № *** с „Кредисимо“ ЕАД, по силата на който е получил сумата от 400 лева, срещу което се съгласил да върне 6 броя вноски по 74,91 лева в срок до 10.11.2017 г., когато е падежирала последната вноска. Уговорен бил и фиксиран лихвен процент в размер на 41.24 %, както и годишен процент на разходите в размер на 50 %.

В Раздел X, чл. 2 от Общите условия за предоставяне на кредити на Заемодателя, страните се съгласили, че длъжникът ще дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва върху всяка забавена погасителна вноска.

На 11.05.2017 г. длъжникът е сключил Договор за предоставяне на поръчителство с дружеството „Ай Тръст“ ЕООД, по силата на който дружеството се е задължило да сключи договор с трето за процеса лице – „Кредисимо“ ЕАД и да отговаря пред „Кредисимо“ ЕАД солидарно с В. Б. Б. за всички задължения по Договора за кредит с „Кредисимо“ ЕАД така, както те са установени в Договора за кредит и приложенията към него. Съгласно чл. 3 от Договора за предоставяне поръчителство, дружеството се е задължило да плати всички изискуеми задължения при поискване от „Кредисимо“ ЕАД.

На 11.05.2017 г. „Ай Тръст“ ЕООД и „Кредисимо“ ЕАД са сключили договор за поръчителство, по силата на който „Ай Тръст“ ЕООД се е задължило спрямо „Кредисимо“ ЕАД за всички задължения на В. Б. Б. по Договора за кредит.

Ответникът В. Б. Б., не е изпълнил в срок задълженията си по Договора за кредит.

„Кредисимо“ ЕАД е поканило „Ай Тръст“ ЕООД да плати всички изискуеми задължения на В. Б. Б. по Договора за кредит на 18.02.2021 г. За това обстоятелство и в изпълнение на уговореното в чл. 3 ал. 2 от Договора за предоставяне на поръчителство, „Ай Тръст“ ЕООД е изпратило уведомление до длъжника на 18.02.2021 г., в което е посочило всички дължими суми и предстоящо плащане от „Ай Тръст“ ЕООД.

На 23.02.2021 г. „Ай Тръст“ ЕООД е погасило дължимите от В. Б. Б. на „Кредисимо“ ЕАД суми, както следва:

1.400 лева /главница/ по Договор за кредит;

49.46 лева /договорна лихва/ за периода от 10.06.2017 г. до 10.11.2017 г.;

156.72 лева /обезщетение за забава в размер на законната лихва за забава/, във връзка с уведомяване и извършени опити за извънсъдебно погасяване на задължението.

На 23.02.2021 г. „Ай Тръст“ ЕООД е уведомило по електронна поща длъжника за извършеното плащане съобразно уговореното в чл. 3, ал. 4 от Договора за предоставяне на поръчителство, за встъпването на „Ай Тръст“ ЕООД в правата на кредитора „Кредисимо“ ЕАД, както и за задължението му за заплащане на възнаграждение по Договора за предоставяне на поръчителство в размер на 241.08 лева, ведно със сумата от 84.06 лева, представляваща обезщетение за забава върху дължимото възнаграждение по Договора за предоставяне на поръчителство.

С Договор за продажба и прехвърляне на вземания от *** г., „Кредисимо“ ЕАД и „Ай Тръст“ ЕООД като цедент, е прехвърлило своите вземания към длъжника по описания договор за потребителски кредит на цесионера „АПС БЕТА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Длъжникът е уведомен за цесията на посочената от него в договора електронна поща е имейл от 30.03.2021 г.

Ответникът В. Б. Б., не е изпълнил в срок задълженията си по Договора за кредит, до изтичането на крайния срок за погасяване на кредита. Към настоящия момент задължението все още не е погасено.

Тъй като от страна на длъжника не били извършвани погашения по дълга, от кредитора е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, въз основа на което е образувано ЧГД № 4721/2022 г. и е издадена Заповед за изпълнение № 2721 от 07.11.2022 г., с която се приема за установено, че ответникът дължи на ищцовото дружество претендираните суми.

Предвид изложеното се моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника В. Б. Б., че същият дължи на „АПС Бета България“ сумата в общ размер от 931.32 лв., формирана както следва:

главница в размер на 400 лв.;

възнаграждение по договор за предоставяне на поръчителство в размер на 241.08 лв.,

договорна възнаградителна лихва върху главницата в размер на 49.46 лв. за периода от 10.06.2017 г. до 10.11.2017 г.,

законна лихва за забава върху главницата в размер на 156.72 лв. за периода от 10.06.2017 г. до 23.02.2021 г.,

законна лихва за забава по Договора за предоставяне на поръчителство в размер на 84.06 лв.,

както и лихва за забава върху главницата от датата на подаване на заявлението в съда до окончателно изплащане на вземанията.

Претендират се направените в настоящото и заповедното производство разноски.

В предоставения едномесечен срок е постъпил отговор от ответника чрез назначения му особен представител, в който счита предявения иск за неоснователен.

Оспорва исковата претенция като неоснователна, тъй като не е спазено едно от условията за законност на цесията, според което за извършената цесия, е необходимо старият кредитор – цедент, изрично да уведоми длъжника за извършената цесия - чл.99 ал.3 от ЗЗД.

С оглед представените писмени доказателства от ищеца, става ясно, че първоначалният цедент е упълномощил цесионера, т.е. новия кредитор да уведоми длъжника за станалата вече факт цесия, а не е извършил лично той уведомяването до длъжника. Дори и да се приеме, че упълномощаването на цесионера от страна на цедента за уведомяване на длъжника е напълно допустима от закона правна сделка, която с нищо не накърнява интереса на длъжника“, по делото не са представени доказателства за самото уведомяване на длъжника кога, по какъв начин е станало уведомяването от първоначалния цесионер.

Предвид изложеното се моли съда да отхвърли предявения иск като неоснователен.

В с.з. ищцовото дружество, не изпраща представител. Депозирана е молба-становище чрез процесуален представител, с която уведомява съда, че е в невъзможност да се яви в с.з. Не възразява да бъде даден ход на делото и същото да се гледа в тяхно отсъствие. Поддържа изцяло исковата молба. Изразява становище по отношение отговора на исковата молба, като твърди, че ищецът се явява надлежен кредитор спрямо ответника за задълженията му по сключения договор за кредит. Претендира разноските по делото.

В с.з. ответникът В. Б. Б., се представлява от назначен особен представител, който моли съда да отхвърли исковите претенции на ищцовото дружество, като неоснователни.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът установи следното от **фактическа страна:**

На 11.05.2017 г. ответникът В. Б. Б. сключил Договор за кредит № *** с „Кредисимо“ ЕАД, по силата на който е получил сумата от 400 лева, срещу което се съгласил да върне 6 броя вноски по 74,91 лева в срок до 10.11.2017 г. Уговорен бил и фиксиран лихвен процент в размер на 41.24 %, както и годишен процент на разходите в размер на 50 %.

На 11.05.2017 г. длъжникът е сключил Договор за предоставяне на поръчителство с дружеството „Ай Тръст“ ЕООД, по силата на който дружеството се е задължило да сключи договор с трето за процеса лице – „Кредисимо“ ЕАД и да отговаря пред „Кредисимо“ ЕАД

солидарно с В. Б. Б. за всички задължения по Договора за кредит с „Кредисимо“ ЕАД така, както те са установени в Договора за кредит и приложенията към него.

На 11.05.2017 г. „Ай Тръст“ ЕООД и „Кредисимо“ ЕАД са сключили договор за поръчителство, по силата на който „Ай Тръст“ ЕООД се е задължило спрямо „Кредисимо“ ЕАД за всички задължения на В. Б. Б. по Договора за кредит.

Ответникът В. Б. Б., не е изпълнил в срок задълженията си по Договора за кредит.

„Кредисимо“ ЕАД е поканило „Ай Тръст“ ЕООД да плати всички изискуеми задължения на В. Б. Б. по Договора за кредит на 18.02.2021 г. За това обстоятелство и в изпълнение на уговореното в чл. 3 ал. 2 от Договора за предоставяне на поръчителство, „Ай Тръст“ ЕООД е изпратило уведомление до длъжника на 18.02.2021 г., в което е посочило всички дължими суми и предстоящо плащане от „Ай Тръст“ ЕООД.

На 23.02.2021 г. „Ай Тръст“ ЕООД е погасило дължимите от В. Б. Б. на „Кредисимо“ ЕАД суми.

На 23.02.2021 г. „Ай Тръст“ ЕООД е уведомило по електронна поща длъжника за извършеното плащане съобразно уговореното в чл. 3, ал. 4 от Договора за предоставяне на поръчителство, за встъпването на „Ай Тръст“ ЕООД в правата на кредитора „Кредисимо“ ЕАД, както и за задължението му за заплащане на възнаграждение по Договора за предоставяне на поръчителство в размер на 241.08 лева, ведно със сумата от 84.06 лева, представляваща обезщетение за забава върху дължимото възнаграждение по Договора за предоставяне на поръчителство.

С Договор за продажба и прехвърляне на вземания от *** г., „Кредисимо“ ЕАД и „Ай Тръст“ ЕООД като цедент, е прехвърлило своите вземания към длъжника по описания договор за потребителски кредит на цесионера „АПС БЕТА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Длъжникът е уведомен за цесията на посочената от него в договора електронна поща е имейл от 30.03.2021 г.

Тъй като от страна на длъжника не били извършвани погашения по дълга, от кредитора е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, въз основа на което е образувано ЧГД № 4721/2022 г. и е издадена Заповед за изпълнение № 2721 от 07.11.2022 г., с която се приема за установено, че ответникът дължи на ищцовото дружество претендираните суми.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена въз основа на събраните по делото писмени ценени както по отделно, така и в тяхната съвкупност. Представените по делото писмени доказателства, съдът възприе изцяло, като непротиворечиви по между си и допринасящи за изясняване на правно значимите за решаването на спора факти и обстоятелства.

Установеното от фактическа страна мотивира следните **правни изводи**:

Установи се в производството, че наа 11.05.2017 г. В. Б. Б. е сключил Договор за кредит № *** с „Кредисимо“ ЕАД, по силата на който е получил сумата от 400 лева, срещу което се съгласил да върне 6 броя вноски по 74,91 лева в срок до 10.11.2017 г. Уговорен е

фиксиран лихвен процент в размер на 41.24 %, както и годишен процент на разходите в размер на 50 %.

На същата дата кредитополучателят е сключил Договор за предоставяне на поръчителство с дружеството „Ай Тръст“ ЕООД, по силата на който дружеството се е задължило да сключи договор с трето за процеса лице – „Кредисимо“ ЕАД и да отговаря пред „Кредисимо“ ЕАД солидарно с В. Б. Б. за всички задължения по Договора за кредит така, както те са установени в Договора за кредит и приложенията към него.

Ответникът не е изпълнил в срок задълженията си по Договора за кредит, поради което кредиторът „Кредисимо“ ЕАД е поканило „Ай Тръст“ ЕООД да плати всички изискуеми задължения на В. Б. Б. по Договора за кредит на 18.02.2021 г. За това обстоятелство и в изпълнение на уговореното в чл. 3 ал. 2 от Договора за предоставяне на поръчителство, „Ай Тръст“ ЕООД е изпратило уведомление до длъжника на 18.02.2021 г., в което е посочило всички дължими суми и предстоящо плащане от „Ай Тръст“ ЕООД.

На 23.02.2021 г. „Ай Тръст“ ЕООД е погасило дължимите от В. Б. Б. на „Кредисимо“ ЕАД суми.

С Договор за продажба и прехвърляне на вземания от *** г., „Кредисимо“ ЕАД и „Ай Тръст“ ЕООД като цедент, е прехвърлило своите вземания към длъжника по описания договор за потребителски кредит на цесионера „АПС БЕТА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД.

Както е посочено в решение № *** от 20.12.2016 г. по гр. д. № *** на ВКС, поръчителството е лично обезпечение на лице, което се задължава да отговаря спрямо кредитора на друго лице за изпълнение на неговото задължение-чл. 138 от ЗЗД. Съгласно изричната норма начл. 140, ал.1 от ЗЗД, поръчителят е задължен солидарно с главния длъжник и отговаря за изпълнението на цялото задължение, поради което възникналото правоотношение с кредитора на чуждия дълг поставя поръчителя в качеството му на длъжник. Отговорността на поръчителя има акцесорен характер, т.е. тя се обуславя от съществуване на задължението и обема на отговорността на главния длъжник. Ако плати чуждия дълг, задължението на поръчителя се погасява и той встъпва в правата на кредитора. В разглеждания случай ответникът се е съгласил да заплати на поръчителя сумата 241.08 лева съгласно договора за предоставяне на поръчителство.

С отговора на исковата молба назначения особен представител на ответника счита предявените иски за неоснователни, тъй като ответникът не е надлежно уведомен за извършената цесия.

Прехвърлянето на вземане е договор, с който кредиторът на едно вземане го прехвърля на трето лице. Длъжникът по вземането не е страна по договора. Със сключването на договора за цесия, т.е. с постигане на съгласие между цедента и цесионера, вземането преминава от цедента върху цесионера в състоянието, в което то се е намирало към същия момент, заедно с акцесорните му права. Тъй като цесията засяга интересите освен на страните по договора и на трето лице - цедирания длъжник, се налага извършването на допълнително действие - съобщаване на длъжника за цесията – чл. 99, ал.3 и ал.4 от ЗЗД.

За да породи действие, съобщението трябва да бъде извършено от цедента – чл. 99, ал.3 от ЗЗД. Без да е елемент от фактическия състав на договора, съобщението има значение с оглед на третите лица - цедирания длъжник, правоприменниците и кредиторите на цедента и на цесионера. Като изпраща съобщение до длъжника, цедентът го информира, че вече не е кредитор, а такъв е цесионерът, комуто е прехвърлил вземането си. Това означава, че между длъжника и цедента е прекратена облигационната връзка.

В случая ответникът е уведомен за извършената цесия с връчване на исковата молба. Законът не е предвидил уведомяването на длъжника да става по конкретен и специален начин, поради което същото следва да се счита надлежно извършено, дори да е получено за пръв път с исковата молба. Отделно от това следва да се посочи, че въпросът кога длъжника е уведомен за договора за цесия по никакъв начин не се отразява върху валидността и действието на договора за цесия между двете страни по него и доколкото не се твърди този договор да страда от пороци водещи до неговата недействителност, то следва да се приеме, че процесният договор за цесия е валиден и е произвел действие, че посочените в съответните приложения към договора за цесия вземания са валидно прехвърлени в патримониума на ищцовото дружество на датата посочена в договора за цесия като дата на влизане в сила на прехвърлянето. Неуведомяване на длъжника за извършената цесия би имало значение ако след прехвърляне на вземането длъжникът е продължил да плаща, поради незнание, на предишния си кредитор, а в случая той не е извършвал други плащания, които да не са съобразени от ищеца по делото. Длъжникът може да възрази за липса на уведомяване за извършена цесия само ако едновременно с това твърди, че вече е изпълнил на стария кредитор преди момента на уведомлението. Поради това и съдът приема, че обстоятелството кога е връчено уведомлението до длъжника е без значение за основателността на иска, при положение, че безспорно е установено непогасеното му задължение към ищеца.

Разгледани по същество всеки един от обективно съединените искове по чл. 422, ал.1 от ГПК за съществуване на вземането на ищеца спрямо ответника за сумата-главница от 400 лева, представляваща парично вземане по договор за потребителски кредит, ведно със законна лихва, считано от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, 241.08 лева - възнаграждение по договор за предоставяне на поръчителство, 49.46 лева договорна лихва, 156.72 лева законна лихва върху главницата и 84.06 лева законна лихва за забава по договора за предоставяне на поръчителство са основателни и следва да се уважат изцяло като доказани.

Не се ангажираха доказателства в производството, че ответникът е изпълнила задълженията си по договора за кредит и договора за предоставяне на поръчителство.

На осн. чл. 78, ал.1 от ГПК ответникът следва да заплати на ищцовото дружество разноси в размер на 50 лева д.т., юриск. възнаграждение в размер на 100 лева и 400 лева за особен представител в исковото производство и 25 лева д.т. и 100 лева юриск. възнаграждение в производството по издаване на заповед за изпълнение.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на **В. Б. Б.** с ЕГН ***** с постоянен адрес гр. ***, че **дължи** на „АПС БЕТА БЪЛГАРИЯ” ООД с ЕИК 203374133, със седалище и адрес на управление: ***, сумата в общ размер от **931.32 лева**, формирана както следва:

- сумата 400 лева – главница, представляваща неизплатено парично задължение по Договор за потребителски кредит № ***, сключен на 11.05.2017 г., обезпечен чрез сключен на 11.05.2017 г. Договор за предоставяне на поръчителство;

- сумата 241,08 лева, представляваща възнаграждение по договор за предоставяне на поръчителство;

- сумата 49,46 лева, представляваща договорна възнаградителна лихва върху главницата в размер за периода от 10.06.2017 г. до 10.11.2017 г.;

- сумата 156,72 лева, представляваща законна лихва за забава върху главницата за периода от 10.06.2017 г. до 23.02.2021 г.;

- сумата 84,06 лева, представляваща законна лихва за забава по Договора за предоставяне на поръчителство в размер; ,ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на подаване на заявлението в съда – 26.10.2022 г., до окончателно изплащане на задължението.

ОСЪЖДА В. Б. Б. с ЕГН ***** с постоянен адрес гр. *** **ДА ЗАПЛАТИ** на „АПС БЕТА БЪЛГАРИЯ” ООД с ЕИК 203374133, със седалище и адрес на управление: ***, разноските по делото в размер на 550 лева както и разноските по ЧГД № 4721/2022 г. по описа на РС Сливен в размер на 125 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Сливенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването на страните

Съдия при Районен съд – Сливен: _____